

Bài giới thiệu của Giáo sư Trần Lam Giang
về cuốn “Tà Quyền Khiếp Nhược” của LS
Lê Duy San

Kính thưa quý vị và các bạn,

Tôi và tác giả là bạn học cùng lớp, dưới mái trường Chu Văn An, từ năm 1955. Đến nay, chốc đã sáu chục năm trời. Ở tuổi tóc bạc da môi mới thấm thía nát lòng dâu bể.

Chúng tôi là bạn thân. Thân vì giao tình, không vì giao du.

Tác giả ra mắt sách, bảo tôi giới thiệu. Được bạn sai bảo, tôi hân hoan nhận lời.

Tác giả ra lệnh: “Không được nói quá 20 phút.” Tôi vui mà nhận lệnh, trong lòng có nghĩ thầm: “ra đề, hạn vận, oai nghiêm thế !”

Và tác phẩm “**Tà Quyền Khiếp Nhược**” nghiêm trang trước mắt quan sát của quý vị.

Tôi đã trầm ngâm đọc kỹ tác phẩm của cô nhân, nhận thấy tác giả gói ghém 6 điểm chính.

1. **Chính nghĩa quốc gia**: là lý tưởng xây dựng một xã hội, nơi đó dân làm chủ nước, nhân phẩm được tôn trọng, con người được tự do sinh hoạt theo lẽ sống tình người để thực thi bổn phận và trách nhiệm, khiến gia đình ấm êm, nước nhà thăng hoa tiến bộ. Có thể gọi vắn gọn là một xã hội Nhân bản, Dân chủ, Tự do, Tiến bộ.

2. **Xây dựng chính nghĩa quốc gia**: Tựa lưng vào vốn liếng văn hoá cao đẹp truyền thống, giữ gìn tinh hoa quốc túy với tâm hồn khai phóng. Không đóng cửa bỏ tù tư tưởng, mở lòng đón nhận tinh hoa của người để bổ túc cho những khuyết điểm của ta.

Một cách cụ thể, tác giả đã viết về Bưởi-Chu Văn An với những bậc lương sư hưng quốc, đã hun đúc môn sinh thành những người ích quốc lợi dân. Anh lại giới thiệu tổng lược về chương trình giáo dục của Việt Nam tự do, từ tiểu học đến các phân khoa đại học. Đồng thời cũng cho thấy rõ hành vi giáo dục một cách vô giáo dục của tà quyền Việt cộng.

3. **Các chính thể quốc gia:** Đó là những chính thể có những chính quyền ôm ấp chí hướng thể hiện chính nghĩa quốc gia. Đặc biệt hai nền Đệ Nhất Cộng Hoà và Đệ Nhị Cộng Hoà được tác giả viết với tấm lòng tin yêu và tưởng tiếc. Dù vậy anh không đồng nhất hoá chính quyền với chính thể.

4. **Áp lực quốc tế:** DO áp lực của hai khối mạnh nhất thế giới là Cộng Sản và Tư Bản, Việt Nam Cộng Hoà tức Việt Nam Tự Do bị bức tử ngày 30 tháng Tư năm 1975.

5. **Bọn giặc nước:** Bọn cộng sản Việt Nam, tức bè lũ Việt cộng, là giặc nước, là Việt gian. Bọn chúng nó đã và đang làm lẫn lộn thiện ác, đảo lộn luân thường, đẩy ải quốc dân, vắt cạn tài sản, vắt cạn sức lực vật chất cũng như tinh thần, vắt cạn tình cảm, tước đoạt tự do một cách tột cùng. Đến quyền tự do tối thiểu là tự do sống, quốc dân cũng không có được trong tay !

6. **Đánh vào lòng giặc:** Đọc Tà Quyền Khiếp Nhược, tôi nhận thấy tác giả khẳng định : **tội ác lịch sử không được phép quên**. Đồng thời anh đưa ra chiến lược: đánh giặc bằng cách đánh vào lòng chúng nó. Để tác phẩm được đọc với nụ cười, gật đầu đồng ý, anh khiêm nhường nhưng quả quyết với tiền đề “Đánh Giặc Bằng Mềm”.

Thực ý, tác giả đề nghị áp dụng chiến lược của anh hùng Nguyễn Trãi khi vào Lam Sơn phò đức vua Lê Lợi dấy nghĩa, quét giặc Minh ra khỏi cõi bờ, cứu đồng bào thoát ách nô lệ, làm than và nhục nhã. Đó là chiến lược : **muu phạt tâm công** (Bình Ngô Đại Cáo có ghi “Ngã muu phạt nhi tâm công” : ta muu việc đánh giặc bằng cách đánh vào lòng chúng nó.)

Chiến lược này, nên hay không nên áp dụng trong hoàn cảnh lịch sử hiện tại, tùy phán đoán của quý vị và các bạn.

Đến đây, tôi xin có mấy phút xa đề.

Thưa quý vị và các bạn,

Tại sao đánh tan giặc Minh mà Nguyễn Trãi lại viết là “bình Ngô” ?

Vì : người Việt ta quen gọi người nước phương Bắc nước ta là Ngô. Lời tục có câu : Giặc bên Ngô không bằng cô bên chồng, thằng Ngô con đi, bấp Ngô (bấp do Trạng nguyên Mạc Đĩnh Chi đem giống từ Tàu về), ngây ngô như ngổ tâu nghe kèn.

Trong toàn bộ Việt Nam Sử Lược, học giả Trần Trọng Kim (nhà mô phạm đáng tôn kính, học giả uyên bác, nhà cách mạng ái quốc) đã viết bằng máu ông, luôn dùng danh từ “Tàu” để chỉ nước thù nghịch ở phương Bắc nước ta. Vậy theo thiện ý, gọi Tàu là Tàu, không phải là cực đoan, khiếm nhã.

Xin cảm ơn quý vị và các bạn.

Trần Lam Giang

18/4/2015